

Geometrická místa

1. Úvod

In: Jan Vyšín (author): Geometrická místa. (Czech). Praha: Jednota československých matematiků a fyziků, 1950. pp. 3–4.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/402904>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

I. ÚVOD

Každý čtenář se jistě setkal na střední škole s pojmem geometrického místa bodů. Tato knížka je v podstatě sbírkou řešených příkladů, které prohlubují a rozšiřují tento pojem, ukazují některé zajímavé a důležité příklady geometrických míst i jejich použití pro konstrukce a poskytují výborný materiál pro výcvik v geometrickém myšlení. Protože rozsah knížky je velmi omezený, pojednáváme jen o geometrických místech bodů v rovině.

Velmi často si představujeme geometrický útvar složený z bodů. V matematice říkáme každému souhrnu určitých věcí množina. Je tedy geometrický útvar množina bodů. Rovinný útvar může být množina s konečným počtem bodů, na př. souhrn vrcholů trojúhelníka nebo čtverce (samotné vrcholy!); zpravidla má však nekonečně mnoho bodů, na př. úsečka s krajními body nebo bez nich, přímka, oblouk kružnice, obvod pětiúhelníka, polorovina, úhel (jako část roviny) a p.

Při řešení různých geometrických úloh se znovu a znovu setkáváme s dílčí úlohou, vyhledati v rovině všechny body mající určitou vlastnost. Tak na př. jsou dány dva různé body A , B a máme vyhledati všechny body v rovině, které jsou od bodů A , B stejně vzdáleny. Ze střední školy víte, že tyto body vyplňují přímku, která je kolmá k úsečce AB , prochází jejím středem a jmenuje se osa úsečky AB . Tento výsledek můžeme vysloviti větou: množina všech bodů v rovině, které jsou stejně vzdáleny od dvou různých bodů A , B , je osa úsečky AB .

Vyslovená věta nám říká, že dvě množiny jsou totožné, a to předně množina všech bodů, které mají od obou bodů A , B stejnou vzdálenost, a za druhé přímka, zvaná osa úsečky AB . Na tomto místě je nutné si uvědomit, co znamená výrok, že dvě množiny jsou totožné, resp. jak takovou totožnost dokazujeme. V matematice užíváme téhož postupu, který je běžný i v denním životě. Uvedeme si příklad:

Podle jmenného seznamu máme zjistiti, zda ve schůzi jsou přítomny právě všechny osoby zapsané v seznamu: čili máme dokázati totožnost množiny S všech osob zapsaných v seznamu a množiny P všech přítomných osob. Jak to provedeme? Předčítáme jména podle seznamu a přítomní se hlásí; tím si ověříme, že každá

osoba z množiny S je mezi osobami z P . Potom vyzveme přítomné, aby na př. podle pořádku, jak sedí, hlásili svá jména: při tom kontrolujeme, zda každé hlášené jméno je zapsáno v seznamu. Tak zjistíme, že každá osoba z množiny P je také v množině S .

Obyčejně však tuto druhou část zkoumání totožnosti množin P , S provádíme kratšeji. Zeptáme se, zda někdo z přítomných nebyl čten; nepřihlásí-li se nikdo, znamená to, že osoba nezapsaná v seznamu není mezi přítomnými, čili že osoba, která není z S , není také v P . To je ovšem podle pravidel logiky tvrzení shodné s tvrzením, že každá osoba z P je obsažena mezi osobami z S . Je tedy také tímto postupem prokázána totožnost obou množin.

Stejný smysl má totožnost dvou množin bodů. Řekneme-li: množina všech bodů v rovině stejně vzdálených od dvou různých bodů A , B je osa úsečky AB , znamená to: 1) každý bod stejně vzdálený od obou bodů A , B je bodem osy úsečky AB ; 2) každý bod osy úsečky AB je stejně vzdálen od obou bodů A , B , čili každý bod, jehož vzdálenosti od bodů A , B jsou různé, leží mimo osu úsečky AB .

Slovo množina bylo do matematiky zavedeno teprve v nedávné době. V geometrii se již dlouho předtím užívalo názvu geometrické místo*) bodů; proto i dnes užíváme v geometrii skoro výhradně tohoto staršího názvu. Říkáme tedy: geometrické místo bodů v rovině stejně vzdálených od dvou různých bodů A , B , je osa úsečky AB . Ovšem ať použijeme jednoho nebo druhého názvu, musíme si být stále vědomi, že vyslovená věta znamená totožnost dvou množin a že je tedy shrnutím dvou vět (v našem příkladě věty 1 a 2). Při odůvodňování musíme ovšem dokázat obě tyto věty.

2. NĚKOLIK PŘÍKLADŮ

Rozebereme si podrobně čtyři příklady g. m. bodů.

Příklad 1. *Jsou dány dva různé body A , B ; máme najít g. m. bodů, jejichž vzdálenosti od bodů A , B mají za součet úsečku dané délky s . Při diskusi g. m. zřejmě záleží na vzájemném vztahu délek \overline{AB} , s .*

*) Slova „geometrické místo“ budeme dále důsledně zkracovati g. m.